

Opona

Hana Zagorová

Opona spadla únavou,
potlesk a kytky v celofánu,
kdyby to šlo, tak je těm pánům
dneska odevzdám.

Jsem trochu jak ta opona
v odlesku světél jaksi bledá,
když schází ten, který jí zvedá
z prachu ke hvězdám.

Šeptával jsi mi, lásko, lásko.
Byl jsi má síla, byl's můj větrolam.
stále to slyším, lásko, lásko.
Dvě krásná slova a v nich klam...

Pohasla světla naděje.
Zvykám si na stav tebe nemít.
Byl jsi mé všechno, byl's i prevít.
Prevít zejména.

Já snad si nikdy nezvyknu
na chladné prázdné čtyři stěny.
Promluvit s kým tu ani není.
Zvláštní proměna.

Šeptával jsi mi, lásko, lásko.
Byl jsi má síla, byl's můj větrolam.
stále to slyším, lásko, lásko.
Dvě krásná slova a v nich klam...

Já ale nejsem na kolenou,
nejsem na kolenou.
Byl's jen jednou z mnoha štací,
mám tě tak akorát.
Ne, ne, ne
nejsem na kolenou.
Nejsem na kolenou.
Zas mám spoustu inspirací,
zase mám chuť se smát.
Mám chuť se smát.

Opona spadla únavou.
Kde je ten potlesk vděčných pánů?
Kde oheň hvězdy ze šantánu,
co jí z očí plál?
Jsem trochu jak ta opona,
která se mění v pouhou plentu.
Bez tebe, snad i bez talentu,
svět se točí dál.

...lásko, lásko...
Stále to slyším, lásko, lásko.
Dvě pouhá slova a v nich klam.
...lásko, lásko....